

พระราชกฤษฎีกา
เงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล (ฉบับที่ ๔)

พ.ศ. ๒๕๓๓

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๓

เป็นปีที่ ๔๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราช
โองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเงิน
สวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราช
อาณาจักรไทย และมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการกำหนดหลักเกณฑ์
เกี่ยวกับการจ่ายเงินบางประเภทตามงบประมาณรายจ่าย พ.ศ. ๒๕๑๘
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๓”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “ค่ารักษาพยาบาล” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล พ.ศ. ๒๕๒๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ค่ารักษาพยาบาล” หมายความว่า เงินที่สถานพยาบาลเรียกเก็บในการรักษาพยาบาล ดังนี้

(๑) ค่ายา ค่าเลือด และส่วนประกอบของเลือด หรือสารทดแทน ค่าน้ำยาหรืออาหารทางเส้นเลือด ค่าออกซิเจน และอื่นๆ ทำนองเดียวกันที่ใช้ในการบำบัดรักษาโรค

(๒) ค่าอวัยวะเทียมและอุปกรณ์ในการบำบัดรักษาโรค รวมทั้งค่าซ่อมแซม

(๓) ค่าบริการทางการแพทย์ ค่าตรวจ ค่าวิเคราะห์โรค แต่ไม่รวมถึงค่าจ้างผู้พยาบาลพิเศษ ค่าธรรมเนียมพิเศษ และค่าบริการอื่นทำนองเดียวกันที่มีลักษณะเป็นเงินตอบแทนพิเศษ

(๔) ค่าห้องและค่าอาหารตลอดเวลาที่เข้ารับการรักษาพยาบาล

(๕) ค่าตรวจสุขภาพประจำปี”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “การรักษาพยาบาล” ระหว่าง
บทนิยามคำว่า “คำรักษาพยาบาล” และคำว่า “สถานพยาบาล” ใน
มาตรา ๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล
พ.ศ. ๒๕๒๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกานี้ ดังต่อไปนี้

“การรักษาพยาบาล” หมายความว่า ความรวมถึง การตรวจ
สุขภาพประจำปี เพื่อประโยชน์ทางด้านสาธารณสุข”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ แห่งพระราชกฤษฎีกา
เงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล พ.ศ. ๒๕๒๓ และให้ใช้ความ
ต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖ ภายใต้บังคับมาตรา ๘ และมาตรา ๑๑
ทวิ ให้บุคคลดังต่อไปนี้ เป็นผู้ที่มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษา
พยาบาลสำหรับตนเองและบุคคลในครอบครัวของตนตามพระราช
กฤษฎีกานี้

(๑) ข้าราชการและลูกจ้างประจำซึ่งได้รับเงินเดือน
หรือค่าจ้างประจำจากเงินงบประมาณรายจ่ายหมวดเงินเดือนและค่าจ้าง
ประจำของกระทรวง ทบวง กรม

(๒) ลูกจ้างชาวต่างประเทศซึ่งมีหนังสือสัญญาจ้างที่
ได้รับค่าจ้างจากเงินงบประมาณรายจ่าย และสัญญาจ้างนั้นมีได้ระบุเกี่ยว
กับคำรักษาพยาบาลไว้

(๓) ผู้ได้รับบำนาญปกติหรือผู้ได้รับบำนาญพิเศษ
เหตุทุพพลภาพตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ และทหาร
กองหนุนมีเบี้ยหวัดตามข้อบังคับกระทรวงกลาโหมว่าด้วยเงินเบี้ยหวัด”

ฉบับพิเศษ หน้า ๘

เล่ม ๑๐๗ ตอนที่ ๗๕ ราชกิจจานุเบกษา ๗ พฤษภาคม ๒๕๓๓

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล พ.ศ. ๒๕๒๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑ การจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลอย่างอื่นซึ่งมิใช่เป็นการตรวจสอบสุขภาพประจำปี ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และอัตรา ดังนี้

(๑) ผู้ที่เข้ารับการรักษาพยาบาลจากสถานพยาบาลของทางราชการ ทั้งประเภทผู้ป่วยนอกหรือผู้ป่วยภายใน ให้เบิกค่ารักษาพยาบาลได้เต็มจำนวนที่ได้จ่ายไปจริง เว้นแต่

(ก) ค่าอวัยวะเทียมและอุปกรณ์ในการบำบัดรักษาโรค รวมทั้งค่าซ่อมแซม ให้เบิกได้ตามที่กระทรวงการคลังกำหนด

(ข) ค่าห้องและค่าอาหาร ให้เบิกได้ตามที่กระทรวงการคลังกำหนด

(๒) ผู้ที่เข้ารับการรักษาพยาบาลจากสถานพยาบาลของเอกชนประเภทผู้ป่วยภายใน ให้เบิกค่ารักษาพยาบาลได้ ดังนี้

(ก) ค่าอวัยวะเทียมและอุปกรณ์ในการบำบัดรักษาโรค รวมทั้งค่าซ่อมแซม ค่าห้องและค่าอาหาร ให้เบิกได้เช่นเดียวกับผู้ที่เข้ารับการรักษาพยาบาลจากสถานพยาบาลของทางราชการ

(ข) ค่ารักษาพยาบาลประเภทอื่น ๆ ให้เบิกได้ครั้งหนึ่งของจำนวนที่ได้จ่ายไปจริง แต่จะต้องไม่เกินสามพันบาทสำหรับระยะเวลาภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เข้ารับการรักษาพยาบาล ถ้าเข้ารับการรักษาพยาบาลเกินสามสิบวันให้เบิกได้ครั้งหนึ่งของจำนวนที่ได้จ่าย

ฉบับพิเศษ หน้า ๘

เล่ม ๑๐๗ ตอนที่ ๑๕ ราชกิจจานุเบกษา ๗ พฤษภาคม ๒๕๓๓

ไปจริง แต่จะต้องไม่เกินวันละหนึ่งร้อยบาท และในกรณีที่เข้ารับการ
รักษาพยาบาลหลายครั้งโดยมีระยะห่างกันไม่เกินสัปดาห์ ให้นับระยะ
เวลาการเข้ารับการักษาพยาบาลทุกครั้งรวมเข้าด้วยกัน

ทั้งนี้ เว้นแต่กรณีที่มีอุบัติเหตุ หรือมีความจำเป็นรีบ
ด่วน ซึ่งหากผู้ป่วยมิได้รับการรักษาพยาบาลในทันทีทันใดอาจเป็นอันตราย
ต่อชีวิตของผู้ป่วยได้ ถ้าได้เข้ารับการักษาพยาบาลประเภทผู้ป่วยภายใน
จากสถานพยาบาลของเอกชนอื่น ซึ่งมีใช้สถานพยาบาลของเอกชนตาม
พระราชกฤษฎีกา ให้เบิกค่ารักษาพยาบาลตาม (ก) หรือ (ข) ได้”

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๑ ทวิ แห่งพระราช
กฤษฎีกา เงินสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล พ.ศ. ๒๕๒๓

“มาตรา ๑๑ ทวิ การจ่ายเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการตรวจสุขภาพ
ประจำให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และอัตรา ดังนี้

- (๑) ผู้มีสิทธิได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการตรวจ
สุขภาพ ต้องเป็นข้าราชการ ลูกจ้างประจำ หรือผู้ได้รับเบี้ยหวัดบำนาญ
- (๒) ต้องเข้ารับการตรวจสุขภาพในสถานพยาบาลของ
ทางราชการ
- (๓) ค่าตรวจสุขภาพให้เบิกได้ตามที่กระทรวงการคลัง
กำหนด”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ

นายกรัฐมนตรี

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๐

เล่ม ๑๐๗ ตอนที่ ๑๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑ พฤษภาคม ๒๕๓๓

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่การ
ตรวจสอบสุขภาพประจำปีจะทำให้สามารถตรวจพบโรคในระยะเริ่มแรกซึ่งง่ายต่อการ
รักษาและเสียค่าใช้จ่ายน้อย อันเป็นการประหยัดงบประมาณของรัฐในด้านการ
สาธารณสุขสมควรกำหนดให้ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ และผู้ได้รับเบี้ยหวัด
บำนาญ ที่เข้ารับการตรวจสอบสุขภาพประจำปีจากสถานพยาบาลของทางราชการ
สามารถนำค่าตรวจสอบสุขภาพสำหรับตนเองมาเบิกจากทางราชการได้ และสมควร
กำหนดหลักเกณฑ์การนับระยะเวลาการเข้ารับการรักษายามาลในสถานพยาบาล
เอกชนในกรณีเข้ารับการรักษายามาลหลายครั้งให้ชัดเจนยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้อง
ตราพระราชกฤษฎีกานี้